

[Øllgaard]

skrivninger af foreliggende landbrugsregnskabsresultater. Disse resterende gældsproblemer bør vi nu samle gode kræfter om at løse i lyset af de her gennemførte lovændringer og i lyset af regeringens økonomiske politik.

Bjørn Poulsen (SF):

Det lovforslag, som her er til anden behandling, og ændringsforslagene har vi tilsluttet os, fordi de efter vores mening i hvert fald har betydet en forbedring af lovforslaget. Vi har dog ikke ment at kunne stemme for lovforslaget ved tredje behandling, idet en forudsætning efter vores mening er væk. Det er den forudsætning, at til gældssanering, rentetilskud og de andre ting, der var med i den aftale, der blev lavet i forrige folketingsssamling i foråret 1982, hørte helt naturligt en refinansiering.

Vi kunne måske være blevet i de forhandlinger, der er foregået om dette. På den anden side stod det meget klart, at der ikke ville blive tale om nogen som helst form for refinansiering på nuværende tidspunkt, og så anså vi det ærlig talt ikke længere som vores sag at prøve på at ændre gældssaneringsloven yderligere. Jeg vil dog alligevel sige, at det er klart, at dette forslag om gældssanering hjælper nogle landmænd i den nuværende situation, og det er også klart, at nogle af de mindre landmænd vil blive hjulpet.

Jeg synes, at det mest ærgerlige ved denne situation er, at den strukturændring, der er ved at ske i landbruget, nemlig det meget store antal nedlæggelser af mindre landbrug, vil dette ikke stoppe. Det vil måske udsætte det for nogle af dem, men jeg er bange for, at det er en meget lille del, der ikke vil blive nedlagt eller sammenlagt med andre landbrug. Det er dér, spørgsmålet om refinansiering bliver interessant, og det er det eneste, der kan klare de problemer, uanset om man er husmand eller hvad man nu er på det område. Det eneste, der kan klare det problem, er, at man refinansierer den højtforrentede gæld. Det her klarer ikke problemet, medmindre man er villig til fra nu af og til den dag, hvor disse landmænd holder op, at betale de rentetilskud, der skal til.

Det ærgrer os ganske kolossalt, at man ikke rigtig har forstået alvoren i dette, og det er det, der gør, at vi synes, at det her er

skønne, spildte kræfter, i hvert fald med hensyn til den virkning, man også gerne ville have, nemlig at nogle af alle de sammenlægninger, der sker for øjeblikket, stoppes. Det her løser ikke problemet, og det er en af årsagerne til, at vi ikke vil stemme for forslaget ved tredje behandling.

Ændringsforslagene, det har jeg sagt tidligere, har i hvert fald gjort forslaget bedre, end det var ved første behandling, men vi kunne godt have ønsket os, at det havde været gældsombytningen, altså refinansieringen, der havde været det væsentlige, for det er trods alt derfra, hjælpen virkelig skal komme, ikke mindst til husmændene og andre mindre landmænd.

Halvgaard (FP):

Adskillige gange har vi her i folketinget beskæftiget os med støtteordninger til landbruget, senest det foreliggende lovforslag, som tilsigter at skabe grundlag for en gældssanering og en nedbringelse af renteudgifterne for en bredere kreds af landmænd end hidtil.

Lovforslaget har givet anledning til en omfattende debat i fremskridtspartiets folketingsgruppe, fordi enhver form for erhvervsstøtte er i modstrid med fremskridtspartiets politik. For at vise vor samarbejdsvilje fik vores ordfører, hr. Tang Sørensen, som desværre ikke kan være til stede i dag, mandat til at forhandle med regeringspartierne om en løsning af landbrugets krisesituation. Trods vor modvilje mod enhver form for støtteordninger til erhvervslivet var vi vedrørende denne gældssaneringsordning til landbruget positive og imødekommende mod naturligtvis til gengæld at få løfte om en lempelse af visse restriktioner inden for landbruget. Jeg tænker her på f.eks. hovederhvervskravet og uddannelseskravet i forbindelse med køb af landbrugsejendomme.

Lovforslaget har fået en grundig behandling i landbrugsudvalget, men åbenbart også uden for udvalgsværelset, idet fremskridtspartiets tilstedeværelse på et vist tidspunkt var uønsket. Hr. Tang Sørensen blev simpelt hen koblet ud af forligsforhandlingerne efter anmodning fra socialdemokratiet. Det anser jeg for både urimeligt og uanstændigt.

Regeringen ønskede åbenbart ikke at samarbejde med fremskridtspartiet, men foretrak